

De zor, în zori

Lilia Manole

DE ZOR, ÎN ZORI...

De zor, în zori, te chem, te caut
Prin fibra timpului nepieritor,
Obrajii mei surprinși aplaudă
Un început de zi, dar și de dor.

Și candela din soare se aprinde-
O binecuvântare - n albii zori,
Mă-nchin, recunoscând sorgintea
A toate câte bune sunt în acest dor.

Urmează calea cerului, firească,
Puterea mi-i în jocul florilor,
Ce împlinite-mi cântă la fereastră,
Din macii roșii sorb finalul viselor.

Cu ardoarea zorilor în presimțiri,
În aura albastră, îngerii- mi urmez ,
Mi se închid în vene mii de amintiri,
O altă zi îmi dă curaj să luminez.

În fața mea, ivească-se întinderi
De verde crud și roșu singuratic,
Eșarfa zilei, ca printre rânduri,
Îmi consolează timpul cel sălbatic.

De zor, în zori, te chem, te uit,
Prin fibra timpului nepieritor,
Cad fluturii, ce-au revenit demult,
Să-mi cânte în stomac, ca să nu mor.